

MINISTRANTSKÝ MĚSÍČNÍK

ZPRAVODAJ ŽIDENICKÝCH MINISTRANTŮ · ROČNÍK XXIV. · DUBEN 2020

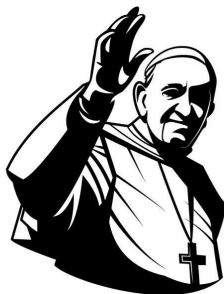
**KEEP
CALM
AND
STAY AT
HOME**

Z AKTUÁLNÍHO ČÍSLA MM

2	LITURGICKÝ KALENDÁŘ	8-9	PODCASTY
3	SLOVO H&M	10-12	REPORTÁŽ
4	DŮCHODCI PÍŠÍ	13	FILMOVÉ NOVINKY
5	DEJVOVA AUTODÍLNA	14	CO KDO SLAVÍ
6	CESTUJEME S DOMČOU	15	SOUTĚŽ
7	DEJ NA TO ŠTEPL	16	VTIPY

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

Neděle 29. března	- pátá neděle postní
Neděle 5. dubna	- Květná neděle
Čtvrtek 9. dubna	- Zelený čtvrtek
Pátek 10. dubna	- Velký pátek
Sobota 11. dubna	- Bílá sobota
Neděle 12. dubna	- Zmrtvýchvstání Páně
Neděle 19. dubna	- druhá neděle velikonoční
Čtvrtek 23. dubna	- svátek svatého Vojtěcha
Sobota 25. dubna	- svátek svatého Marka
Neděle 26. dubna	- třetí neděle velikonoční
Sobota 2. května	- památka svatého Atanáše
Neděle 3. května	- čtvrtá neděle velikonoční

Ministrantský měsíčník - zpravodaj ministrantů z Brna - Židenic při chrámu sv. Cyrila a Metoděje. Vychází od roku 1996. Číslo 3/7. Vydáno 29. 3. 2020. Náklad 35 ks. **Redakce:** Štěpa Kobza

Stálí spolupracovníci: Martin Hampl, Kuba Kalčík, Hans Krejčí, otec Petr, Domča Vojta, Dejv Kolačný, Mates Klusák, Kuba & Domča Ferdinandovi, Filip Zikmund, Tom Kalčík a další. **Tisk:** otec Petr Pozn. speciální vydání během Covid-19 (Jednotlivé články nemusí vyjadřovat stanovisko redakce. Nevyžádané rukopisy, fotografie a kresby se nevracejí. Za původnost článků ručí autor. Neprošlo jazykovou úpravou. Veškeré kopírování a šíření je povoleno, jen prosíme o uvedení zdroje.)

Pouze pro vnitřní potřebu židenických ministrantů!
Neprodejné!

Nazdar bratři,

doufám, že se doma moc nenudíte a že se pilně věnujete školskému studiu. Ale kdybyste si chtěli od učiva chvíli odpočinout, tak si přečtete knížku o mši svaté. Mnozí z vás ji obdrželi při přijímání k ministrantům. Je to malá oranžová knížka o mši svaté a jsou v ní ukryty všechny informace s ní spojeny, které by měl ministrant znát a vědět. Tak si ji můžete prostudovat. A kdo ji nemá a chtěl by ji, tak ať mi napiše.

Jako další informaci mám smutnou zprávu, a to, že je do odvolání v našem kostele zrušeno ministrování a ministrantské schůzky. Ale nebojte, po zrušení bezpečnostních opatření bude vše vráceno do normálního režimu a my budeme zase moct zdobit kostely a blbnout na schůzkách. Všechny bližší informace budu buď posílat na e-maily vašich rodičů nebo je naleznete na stránkách farnosti. Poslední zpráva je veselejší. Po víc jak měsíci se nám podařilo dát dohromady novou ministrantskou nástěnku. Pro ty, co ji ještě neviděli, přikládám foto. No, posuďte sami, není krásná. Navíc ji zdobí obličej z našich řad, což jí dodává patričný šmrnc. Jen chci znovu podotknout, abyste na ni, jak se vrátíme do kostela byli hodní a pokud nejste pověřená osoba, tak se na ni jen dívali a nešahali na ni! Buďte zdraví a moc doma nezlenivějte.

S pozdravem

H&M Mari'as

Největší šance našeho života

Možná vám tatínci vyprávěli zážitky z vojny, možná vaše babičky nebo prababičky zažily válku, vaši rodiče pak mohli prožít sametovou revoluci. Často jsem se ptal a co my? Je nám dáno strávit život v poklidu a pohodě? Nemusíme snášet řvaní velitelů a těžký dril vojny? Nemusíme shánět potraviny a chodit do protiletectvých krytů? Ale pak to přišlo. Ekologické změny, kůrovcová kalamita, nehorázní politikové, masové protesty a teď koronavirus. Uzavřené hranice, žádné cestování, žádná pečená žebra na konci pracovního týdne. Ani tu Ligu mistrů nedávají. Zprvu jsme možná jásali, že není žádná škola. Ale teď? Po týdnů, dvou, třech? Zákaz shromažďování, zákaz návštěv. Nic. Velké ticho.

V tom všem, v celé té hysterii nelze číst znamení doby? Najednou musíme život osekát na to základní. Jídlo, spánek, modlitba. Jsme uzavřeni v kláštřích paneláků, bytovek a rodinných domů. Rytmus dne určuje východ a západ slunce. Jsme mniši velké komunity, kam patří několik miliard spolubratří a sester. Najednou je čas vzít do ruky knihu, čas být sám, čas zamyslet se nad tím, kdo mi chybí, zavolat mu, napsat, najednou je čas být s rodiči anebo jen tak v pokoji ponořen do nicnedělání. Ve dvou můžeme obdivovat krásy místního parku nebo lesa. Vždyť ho známe tak málo. Před rokem jsme byli někde na Kanárech a nyní jsme objevili studánku uprostřed našeho bydliště. Jak příroda zestárla, jak stromy onemocněly, na Kanárech bylo všechno nádherně modré, tady je všechno nějaké šedé. Ale kdyby vysvitlo slunce? Na chvíli. A najednou na obloze jenom ptáci, žádná letadla, na silnicích málo aut, nikdo se nikam nežene... Kde jsi Bože? Chtěl jsi nás povolát na duchovní obnovu domů? Co jsi nám chtěl říct? Jistě, musíme najít lék, dostat se z toho a my ho najdeme. Ale budeme moci potom opět létat

na Kanáry bez toho, aniž bychom uronili jednu slzu kvůli starému stromu vedle našeho paneláku? Nevím.

A co ty, Pane? Nemůžeme tě přijímat, nemůžeme ti říct svoje hříchy. Nemáme tu posilu, kterou nám dáváš. A nevoláš nás právě k tomu? Podívejte se na vaše kamarády, jak žijí bez naděje. Jen tak. Ohraničení narozením a smrtí. Nevidí naději v Bohu, nevidí naději ve věčném životě. Nevidí nádheru mše svaté a přátel v církvi. Nevoláš nás právě k prožívání toho, co prožívají nevěřící? Neupozorňuješ nás na to? Ještě jsou tu tito bratři, nevěřící. Dejte jim naději, neodsuzujte je. Zasednou s vámi u nebeského stolu za to, jak se celý život strachovali, že po smrti nic není. Vytrpěli to.

A co naši nejmenší bratři? Ptáci, zajáci, srnci? Jsme tu i my. Konečně nás vidíte. Koronavirus je šance neoslepnout. Co když nám vezme všechno náboženství? Zůstaneš tu jen ty, Bože, a já. Jak jsi to chtěl, když jsem přes všechny náboženské akce na tebe neměl čas.

“Pán nám daroval mnoho slunečných dnů a jemného vánku, dny bohatých úlovek. Byly ale rovněž chvíle rozbouřených vod a protivětru, jak tomu bývá v dějinách církve, kdy se zdá, že Pán spí. Vždy jsem ale věděl, že v této loďce je Pán a že loďka církve není moje, není naše, nýbrž jeho. A Pán ji nenechá klesnout ke dnu.”

(emeritní papež Benedikt XVI.)

Hans von Lichtenstein

Transporter jako elektromobil

Většina fanoušků aut má ráda buď stará auta, nebo moderní elektromobily. Pokud patříte k té hrstce, která to chce kombinovat, tenhle Volkswagen e-Bulli vás jistě nadchne. A můžete si ho dokonce i pořídit.

Máte rádi stará auta, ale zároveň chcete jezdit na elektrinu? Pokud ano, troufám si říci, že patříte k velmi, velmi úzké skupině fanoušků aut. Ovšem právě pro vás Volkswagen postavil e-Bulliho - elektrickou verzi původního Transporteru T1.

Ten letos slaví 70 let, takže toto oranžové skorkabrio můžeme svým způsobem brát jako hold původnímu Bullimu, a to i přes fakt, že je založeno na kousku z roku 1966. Mělo se představit na živo na show Techno Classica 2020 v německém Essenu, ale člověk míní a koronavirus mění, takže ho automobilka Volkswagen ukázala na internetu. Základem je konkrétně Volkswagen Typ 1 Sam-

ba Bus, který místo původního 43k benzínového motoru dostal elektromotor o 82 koních a 212 N.m. Žádný rychlík to tedy nebude, ale oproti sériovému stavu je výkon i točivý moment zhruba dvojnásobný. Nejvyšší rychlost je omezena na 130 km/h, kdežto původně byla „přirozená“ maximálka 105 km/h. Motor samozřejmě pohání zadní kola, jako u originálu, a 45kWh baterie je v podlaze. Má stačit k více než 200 kilometrům dojezdu. 50kW rychlonabíječka ji má zvládnout dobít z nuly na 80 % za 40 minut.

mechanik Dejv

Nádherný pohádkový zámek

Státní zámek Sychrov je jedním z nejnávštěvovanějších objektů a je často vyhledáván i filmaři k natáčení pohádek.

Historie místa, kde se dnes zámek nachází, sahá až do 15. století. Původně zde stála gotická tvrz, která byla v průběhu třicetileté války zničena. Zpustlé panství s tvrzí získal vévoda Albrecht z Valdštejna. Po chebském atentátu byl Sychrov zkonfiskován a roku 1669 jej koupili Lamottové z Frintropu.

Patrový barokní zámek Sychrov, později prošel klasicistní a novogotickou přestavbou. Romantickou podobu získal především díky knížecímu staviteli Josefu Pruvotovi. Stěny zámku zdobí ne-

smírně cenné olejomalby předků Rohanů a francouzských králů. V zámku je umístěna největší sbírka francouzského portrétního malířství. Většina místností také vyniká bohatou řezbářskou výzdobou. Zámecké pokoje jsou zařízeny původ-

ním nábytkem, obrazy a dalšími doplňky. Na budově územní památkové správy v areálu zámku je umístěna pamětní deska A. Dvořáka.

Na Sychrově se pravidelně konají výstavy a další akce, například noční prohlídky. Za prohlídku stojí i rozlehlý anglický zámecký park, ve kterém můžete shlédnout atraktivní podívanou na volné létání dravců, které je doprovázeno odborným výkladem profesionálního sokolníka o historii i současnosti sokolnictví u nás i ve světě.

Mějte se krásně a cestování třikrát zdar!

Domča F.

Křivá věž na Rathausu

Zdar jak sviňa Kindoš. Tož co, gómete o čem Vám chci dnes psát ??

Řeknu vám, pohodlně se usaďte do betle a připravte se na pořádný radovanec. Budu Vám vyprávět o Brniské pověsti, kterou všichni dobře znáte. Tož včil jdeme na to!

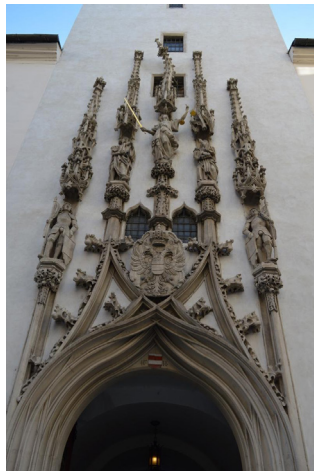
Prošlo už hafo jařin vod dob, co se dával do pucu Oltecové rathaus. To jedný věšky z Rathausu hodili drát jednomu známýmu borcovi, keré bóchal se šutrma a keré chodil do bódy k jednému névy-makanějšimu a nénabytějšimu mistrovi z Práglu. Sice se mu do Česka moc klapat nechcelo, ale když fotr prolepil náké škopek, nebylo co řešit. Hodil na sebe mantl a solidní traťůvky a vodklapal. Náké jář krmil lepóchy rozumama toho šéfa z Práglu a když už byl skoro hotové, tak se vo něm domáklí věšky ze Štatlu a že pré má naklapat do Brniska a helfnót jim s oltecovým Rathausem. Chceli po něm, aby zmákl Rathaus, keré nikde negómó a z kerýho budú všici, hlavně Cajzli paf. Ten namakenné borec se menoval Pilgram. S věškama dohókál love za hoknu, hafo goldny pro sebe, náký cihle, vostatný matroš a pytel lováčů pro kalósky, co budú helfčít a do dvó metrů na to vlítli. Pomale začali bóchat na Rathausu. Ale pomale taky začlo goldny ubévat jak vasru v Priglu a tak Pilgoš hodil háček na věšky, aby přisypali náký další lovátory, že už nemajó ani na cháuku, válce a matroš. Jenže věšky se začli krótit a dělat pupínky. Nechceli pusit ani ká, pré až bude celé rathaus komplet v cajku. To Pilgoša solidně vytočilo, takový podělavku nečekal. Gómál sice, že věšky só křivý jak francózák, ale toto bylo aji na takovýho tvrdýho džeky-la dost. Nédřív se pruboval s něma náák dohókát, ale když viděl, že só tvrdí jak diamantový grimle, hodil těžkó myslivnu, jak je podělat. Dohókál se svéma poskokama, aby jednu věžičku ufachčili šórem, ale tak šórem, aby věškám z Rathausu z

toho naskákaly na cemru pupeny. Celé Štatl se chodil na křivó věžku kókat, někdo se temu pecnil, někdo ne a některé jenom mávl haluzó, jako že se mu to ekluje. Taková ptákovina a jak to věšky naštválo... Hodili drát Pilgošovi,

aby fyfrem naklapal na tepich. Pilgoš tam doklapal vysmáté a házel čučku po nabróšených ksichtech věšmenů. Ti mu tlačili do bedny, ať si z nich nedělá šorfky a věž hodí do pucu a ať lajnuje rovinu. Ale Pilgoš se začal lochčít a hókl: “Hoši, vy ste křiví jak ta věžička na Rathausu. Žádné z Vás tu věž nenahodí do roviny. Bude všem ve Štatlu ukazovat, jak ste leví.” a vodklapal do gěbišu. Jen vypadl, tak všem spadla čelist, jaké to bude ve Štatlu průser. Chceli Pilgoša hledat, ale než se rozkěvali, tak už byl dávno pali. Hókalo se, že zahl do asi Vídně, kde v kirchně svatýho Štěpky před všema Vídenákama házel machra, jak je dobré. A tak až do teďka kdo klope kolem oltecovýho Rathausu a hodí špíz na věžičku, góme jaké byl fakt Pilgoš machr. Takový podělavku by už teď nikdo neufachčil. Ale eště hafo lidí ve Štatlu ne-góme, proč je tak šórem.

Teď už víte, jak to bylo s naší starou Brněnskou radnicí, tož užívajte zoncny a těším se na vás příště Houžvička.

Houžvička ze Šimic

A zase ty podcasty...

Věřím, že někteří z vás dělají doma plno aktivit (uklízíte, šijete roušky, pomáháte v kuchyni atd.) u čeho byste chtěli něco poslouchat, takže vám dávám několik tipů na podcasty, které můžete poslouchat.

1) ČT 24 (Česká televize)

Podcastový kanál zpravodajské čtyřřadvacítky, můžete si zde zpětně přehrát pořady, které běželi v televizi, například Události, Události komentáře, Interview ČT24 nebo již minule zmiňovaný Hydepark Civilizace. Dále zde také najdete speciální podcasty, které připravují redaktoři české televize, především podcast Newsroomu, který se zaměřuje na témata ze světa médií nebo podcast Horizontu, který se zmaňuje na různá zahraniční témata. Takže tento podcastový kanál doporučuje, zvláště když nemáte čas dívat se na televizi, ale chcete být v obraze.

2) EF podcast, iSport podcast,

ČT sport podcast (Eurofotbal.cz, iSport.cz, Česká televize)

Pokud máte rádi radši sport, tak vám představím tři podcasty, které se zabírají sportem. První z nich je EF podcast, který vydávají redaktoři Eurofotbalu.cz, má okolo jedné hodiny a vždycky v nich rozebírají určité fotbalové téma. Můžete si poslechnout například díl o tom, jak si vede Lampardova Chelsea, v které rozebírají, jak si zatím Frank Lampard s Chelsea vede, jaké posily by měla Chelsea koupit nebo jaké jsou její slabé stránky. Také si třeba můžete pustit díl, kde redaktoři vzpomínají na MS ve fotbale 2002, přibližují v něm jeho průběh a celý díl prokládají osobními vzpomínkami. Další podcasty jsou iSport a ČT sport podcast. Tyto podcasty jsou podobné, dělají je novináři iSportu a sportovní redakce ČT. Zase oba podcasty trvají okolo hodiny, v které nabízejí debatu odborníků o určitém sportovním tématu (začátek play-off extraligy, ambice biatlonistů na MS či co přinese derby pražských S a mnohá další témata včetně Amerického fotbalu).

3) Studio N (Deník N)

Studio N přináší důležité a původní informace, krátký přehled zpráv i jízlivé poznámky k aktuálnímu dění.

Tak zní krátká anotace tohoto podcastu, kterou mohu jen potvrdit, a zase zde najdete plno zajímavých děl. Já bych však chtěl doporučit díl ze třetího března, který nabízí unikátní reportáž z kláštera karmelitánek, který se momentálně stěhuje z Hradčanského náměstí do nového kláštera ve středních Čechách. Karmelitánky totiž většinu života žijí za zdmi kláštera, čímž jsou uzavřené před světem, takže je opravdu zajímavé si tento díl pustit a inspirovat se jejich vztahem s Bohem. Zde příkládám přímo odkaz na epizodu - <https://open.spotify.com/episode/795JrM27i2YlyOF7qU9nGA>

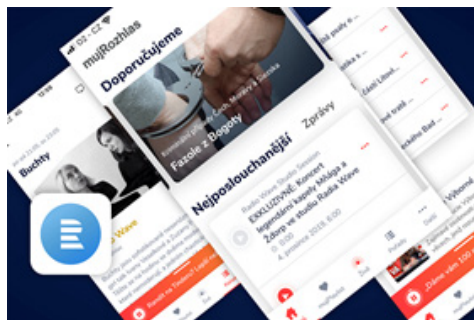

4) Můj Rozhlas (Český rozhlas)

V minulých číslech MM jste se o něm mohli určitě dočíst, je to totiž audio portál Českého rozhlasu. (<https://www.mujrozhlas.cz>) Najdete zde naprosto většinu pořadů, který Český rozhlas vysílal a nejen ty. Za mě můžu doporučit Olympijský podcast Radiožurnálu – což jsou rozhovory sportovní redakce z různými sportovci na různá témata, Jak to bylo doopravdy? – pořad ČRo plus, kde moderátorka s historikem vyvrací určité historické mýty, které kolují českou historií, Zápisník zahraničních zpravodajů – krátké reportáže z různých zemích světa, které popisují místní zajímavosti a kulturu nebo si můžete poslechnout nějakou audioknihu, který portál nabízí. Momentálně můžu doporučit již klasiku od Jaroslava Foglara – Kluci od Bobří řeky. Celkově si zde najde svůj pořad naprosto každý.

Jinak připomínám, že všechny podcasty, které zde zmíním, tak najdete na Spotify i v bezplatné verzi.

Skautík

Jaráky aneb než nás postihla korona

Jednoho krásného dne přesněji v pátek na Valentýna jsme se sešli na Židenickém nádraží, kde nás již čekali Ukrajinci. Řekli nám, že jedeme na Ukrajinu a že neví kde máme vystoupit. Pouze nám řekli že máme vystoupit až uvidíme dva Ukrajince které prý poznáme. Sice jsme je poznali ale bohužel už bylo pozdě vlak už vyjížděl ze stanice. Rychle jsme si začli balit batohy a vystoupili hned na další zastávce. Jakmile jsme vystoupili zjistili jsme, že jsme v Rusku a že se nemůžeme vrátit zpět protože zpáteční vlak zde nejezdí. Naštěstí hned na zastávce byli dva Rusové, kteří nám zde pomohli sehnat slušné ubytování na faře. Až na jednu vadu. Byl zde pouze jeden společný záchod. Ve faře jsme se rychle ubytovali, dobře napapali, pomodlili a šli do hajan.

Další den jsme museli splatit dluh svým hostitelům pomocí výměny surovin. Bohužel nám to na dluh nestačilo tak jsme se domluvili, že jim pomůžeme zachránit zatčeného odbojáře a tím splatíme dluh. Jenže se nám to nepodařilo a odbojáře zastřelili. I přes tento neúspěch jsme proti nepřítelům bojovali a porazili je. Potom jsme se odebrali zpět na faru, kde jsme se navečeřeli, vytáhli jsme kytary a ukulele a zašli jsme zpívat. V momentě, kdy to nikdo nečekal k nám na faru vtrhli neznámí lidé, kteří zastřelili jednoho z našich hostitelů a vyvedli nás všechny před faru. Před farou nás rozdělili do tří skupin a postupně nás odvezli na neznámá místa kde nám dávali náročné fyzické úkoly. Postupně jsme se těmito úkoly dostali až ke Gulagu, kde jsme podstoupili těžký výslech. Po výslechu jsme byli všichni zavřeni do Gulagu.

Následující den jsme pracovali v Gulagu a měli jsme velmi chabí jídelniček. Vedoucí se nám snažili udělat tento den co nejtěžší. S jedním ztížěním situace však nepočítali. Hned ráno u holčičího pokoje upadla klika a tak jsme museli půl dne vylízat oknem. Až do večere jsme celý den tvrdě

pracovali. Ale během dne se nám podařilo narazit na lidi kteří se snažili z Gulagu utéct, proto jsme se s nimi spojili a vytvořili plán na útěk. Plán byl takový že zneškodníme strážné a v noci utečeme. Tento plán se povedl až na jednu oběť. Na cestě z Gulagu jsme potkali dalšího odbojáře, který nám řekl, že s námi další den najde bezpečné místo na bydlení.

V pondělí ještě před tím, než jsme vyrazili na cestu jsme se museli vypořádat se žloutenkou na kterou jsme však rychle našli lék a všichni se uzdravili. Bezpečné místo se nám podařilo najít,

ale nejbezpečnější bylo opustit Rusko a přejít hranice na Ukrajinu. Proto jsme se rozhodli jít brzo spát a další den opustit Rusko.

V úterý ráno jsme vymysleli plán na útěk přes hranice a ten zněl následovně: z rána přepadneme divadelníky kteří půjdou kolem, následně nacvičíme divadlo Jeřáb a Volavka na které se půjdou podívat Rusové, kterým ukradneme jejich pasy a díky nim se dostaneme přes hranice. Jelikož tohle byl poslední celý den chtěli jsme si ho obzvláštnit upečením pizzy, na kterou jsme si napřed museli vydělat peníze. Večer jsme pak uskutečnili útěk přes hranice, který jsme všichni úspěšně zvládli. Za hranicemi nás čekalo překvapení v podobě tematického filmu.

Ráno jsme se všichni zbalili zahráli si fotbal, nasedli do vlaku a jeli zpátky domů. Těšíme se na možnou pojarákovku!

Terka a Mabranka

Nákaza

Název: Nákaza

Žánr: Drama/Sci-fi

Délka: 106 min.

Režisér: Steven Soderbergh

Země: USA

Premiéra: 9. 9. 2011

“Kino v karanténě”

Zdravím všechny příznivce filmu, tentokrát se na žádné filmové novinky nepodíváme... protože žádné nejsou. Kina jsou zavřená, a tudíž se všechny filmové premiéry odložily. Za to ovšem internetové televize a streamovací služby jako je HBO nebo Netflix můžou slavit. O jejich seriálech psát nebudu, protože ty už většinou skoro všechny známe, a kdo ne, máte teď na to dost času. :) Například HBO nabízí na vyzkoušení týden zdarma a Netflix dokonce měsíc.

Já jsem si však pro vás připravil film z roku 2011, který jakoby předpověděl budoucnost. Film podrobně krok za krokem zachycuje pandemické šíření nového smrtícího viru. Pozornost věnuje jak obyčejným lidem, tak zdravotníkům a vědcům, kteří se snaží zmírnit jeho dopady a najít protilátku. Významnou roli má ale i blogger dezinformátor, jenž se chce na tragédii přizhívit. Do jisté míry připomíná současnou situaci, i když ve filmu je to mnohem horší a dramatictější. Rozhodně vás tímto filmem nechci strašit, jen je dobrou ukázkou toho jak si takovou pandemii v dnešní době představovali filmoví tvůrci, takže kdybyste měli náhodou dlouhou chvíli tak se na něj mrkněte a hlavně buďte zdraví.

Duben

Draží,
Ministerstvo zdravotnictví dnes oficiálně schválilo novou vyhlášku, že se věková hranice 65+ neruší a že i nadále mají ministranti této věkové kategorie právo sedět v lavici a využívat kostelního topení a dalších privilegií pro vysloužilé a právem uznávané ministranty. Nicméně také podotklo, že níže jmenovaní jsou automaticky zařazeni do skupiny narozeninově stíhaných, neboť se pokusili opět dohnat věkovou kategorií vysloužilých ministrantů židenické farnosti. Těmito stíhanými osobami jsou:

Jméno:	Datum prohrěšku:
Honza Janko	8. duben
Tomáš Genčur	12. duben
Filip Zikmund	16. duben
Vítek Fidr muc	22. duben
Honza Hošek	25. duben

Tímto vás všechny nabádáme k opatrnosti, abyste je při přání a hobla a dárcích a polibcích a všem možném i nemožném nepřivedli do úzkých a abyste jakoukoli zprávu o kterékoli činnosti ihned hlásili naší redakci.

Mějte se kluci fanfárově, oslavte to všechno doma s rodinou, a když to půjde, tak i jinak.

Hodně zdraví, opatrujte se a ať vám to ministruje ještě dlouho! ;-)

Thomas Cake

SOUTĚŽ

Soutěž o nejstylovější roušku

Kluci a holky... tímto měsícem začíná v Ministrantském měsíčníku nová pravidelná rubrika, ve které se bude vždy na nadcházející měsíc nacházet soutěž. Jelikož se za poslední roky měsíčníku zvedl počet i holčičích čtenářek, do soutěží se budou moci zapojit i holky, nejen ministranti.

Na tento měsíc je pro vás přichystaná soutěž o nejstylovější roušku! Jednoduše vyhrává ten, kdo nejkreativněji vyzdobí svoji roušku a následně nám na mail níže uvedený pošle fotku v ní.

Tři nejkreativnější čtenáři se svými výtvy budou zveřejněni v dalším vydání Ministrantského měsíčníku a také obdrží zaslouženou výhru.

Pozor, každý se smí zapojit a poslat svůj výtvar pouze jednou. Vaše výtvy je možné posílat pouze do 11. 4. 2020 do 12:00. Poté zasedne řádná komise a vybere tři nejstylovější roušky, jejichž autoři se obvejí v exkluzivním velikonočním speciálu. Přejem vám hodně štěstí!

**Své stylové roušky posílejte do
soboty 11. 4. do 12:00
na e-mail
minimesicnik@gmail.com**

„Kdy skončí karanténa, nevíme“

Policajt koupí zahradu a radí se s druhým, který už ji má. „Co myslíš, co bych tam měl nasadit?“ „No, já bych dal na půlku brambory, na druhou slepice.“ „Výborný nápad, udělám to taky tak.“ Po nějaké době se zase setkají a ten, co radil, jdou dva policajti se zájmá: „Tak co zahrada?“ „No brambory dobrý, ale ty slepice jsem asi zahrabal moc hluboko!“

Jdou dva policajti pouští a jeden z nich si nese okno. „Proč s sebou táhneš to okno?“ diví se kolega. „Když mi bude horko, tak si ho otevřu.“

Když slon sedí na plotě, jaký je čas?
Čas vyměnit plot.

Blondýnka povídá manželovi... Běž zalít zahradu. „Vždyť tam prší.“ „Tak jsi vezmi deštník.“

Baví se dvě blondýnky... „Četla jsi Šejkspíra?“ „Prosímte... A kdo to napsal?“

„George Washington nejenže pokácel třešeň svého otce, ale odmítl to přiznat. Jeho otec ho však nepotrestal. Proč?“
Přihlásí se Pepíček:
„Protože George držel pořád tu sekeru?“

Antropologové našli lebku starou padesát milionů let se třemi dokonale zachovalými zuby. Předpokládají, že se jedná nejspíše o ostatky pravěkého hokejisty...

Baf!!!!
Kdo se nelek neumí číst.

Zvolte si z následujících možností jeden, ale pouze jeden druh zeleniny. Výběr pečlivě zvažte.

- a) Mrkev
- b) Petržel
- c) Okurka
- d) Kedlubna

Pokud jste odpověděli...

- a) Pravděpodobně jste osoba, která má ráda mrkve.
- b) Pravděpodobně jste osoba, která má ráda petržel.
- c) Pravděpodobně jste osoba, která má ráda okurky.
- d) Pravděpodobně jste osoba, která má ráda kedlubny.

Snad jste se o sobě opět dozvěděli něco nového.

Policajt zastaví blondýnku na ulici... „Slečno, váš pes nemá košík.“ „Ale mi nejdeme nakupovat.“ „Aha promiňte, to jsem nevěděl.“

„Děti, co musíme udělat, aby nám byly odpuštěny hříchy?“ Děti jmenují a jmenují, co všechno musíme udělat.

Paní katechetka se ptá: „A co ještě?“
Přihlásí se Skautík a povídá:
„Ještě musíme ty hříchy vykonat!“

Učitelka vysvětluje v hodině přírodopisu vznik světa. Dodává: „Ale paní katechetka by s tím nesouhlasila.“

Přihlásí se Kuba Zralý z náboženství: „Paní katechetce to nebude vadit, ta v tom má jasno!“